

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreu Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cuvântarea M. Sale Regelui Carol al II-lea — Rostită în Palatul Regal la împlinirea unui an dela promulgarea Constituției —

Domnilor,

În această zi de înălțătoare sărbătoare cele dintâi cuvinte le trimit Poporului Meu, căruia îi mulțumesc pentru impresionantul răspuns, dat prin plebiscitul de acum un an, la chemarea la salvatoare regenerare a Patriei, răspuns care Mi-a sporit puterile și Mi-a întărit forța morală pentru nobila cauză a unei mai bune și mai sănătoase așezări a orânduirii României.

Mulțumirile Mele se îndreaptă apoi către acei bărbați în cap cu I. P. S. S. Patriarhul, care au priceput năzuințele noiei așezări, și n'au preocupat o clipă munca lor pentru opera măreață a renașterii naționale.

Bilanțul anului ce a trecut, înfățișat Nouă astăzi prin frumoasa cuvântare a Vice-Președintelui Consiliului de Miniștri, arată ce s'a putut înfăptui într'un așa de scurt timp, grație unei lozinci noi, grație unui imperativ hotărâtor de salvare Statului.

Statul este nația organizată

Statul, în noua concepție, nu este o noțiune abstractă administrativă, ci este chiar sinteza comunității naționale; este chiar înfățișarea autoritară a tuturor intereselor obștești.

Statul este nația organizată.

Bilanțul ce Mi s'a supus astăzi este pozitiv, și roadele lui abia simțite astăzi vor spori în viitor.

Efectele salvatoare ale actului din 10 Februarie 1938, se vor vedea pe zi ce trece.

Dacă România s'a putut înfățișa cu un progres vădit, aceasta se datorește faptului că la temelia muncii ce s'a depus a fost o desăvârșită credință că aceea ce se face este bine.

Guvernarea nouă, încătușată numai de interesele superioare românești și de acelea ale integrității naționale, — a putut înfăptui cu spor, a putut lucra cu conștiințiozitate pentru întărirea și ridicarea României.

Eu, care din locul Meu de răspundere și de veghe, am urmărit clipă cu clipă această muncă, îmi dau seama mai bine ca oricine de eforturile făcute.

Dar tot Eu, sunt dator astăzi să afirm că aceste eforturi nu sunt decât așezarea temeliei solide pe care se va ridica clădirea majestuoasă și de nedărmată a României Renașterii Naționale.

Cu o nespunsă mulțumire am putut constata că însuflețirea care a sgu-duit Poporul Meu cu prilejul plebis-

citului, a fost reînnoită după un an prin înscrierile în Frontul Renașterii Naționale.

Numai o credință desăvârșită și o muncă fără preget pot duce la o deplină izbândă

Am dovedit deci iarăși că înțelepciunea ce a arătat-o Neamul Românesc în decursul veacurilor, în marile clipe de mântuire, este tot așa de vie astăzi ca și în trecut.

Pe această înțelepciune colectivă, pe această pricepere a clipelor mari — M'am bizuit până astăzi și Mă voi bizui totdeauna în munca Mea fără șovăire pentru cel mai curat ideal al sufletului Meu: așezarea Patriei Mele la locul ce i se cuvine în lumea civilizată.

De când am început să muncesc în slujba Țării, un gând M'a condus ca un fir luminos al Ariadnei: acela că numai o credință desăvârșită și o muncă fără preget pot duce la o deplină izbândă. Cu această credință, care a fost călăuză primilor Mei pași în viața publică, M'am urcat pe Tronul înaintașilor Mei, și cu această credință am muncit și voi munci toată viața Mea în locul de răspundere în care grația lui Dumnezeu și Voința Națională M'au așezat.

Viitorul înfloritor al țării

Vor fi poate, în această zi, când se sărbătorește prima filă a noii vieți Românești, unii cari să se îndoiască de viitorul înfloritor al nostru.

Eu unul nu mă îndoiesc și nu mă pot îndoii, căci toată cartea neamului ne arată vădit că suntem sănătoși, că avem posibilități fără margini de progres și că tocmai aceste posibilități trebuie dezvoltate prin mijloace noi izvorite din timpuri și din credințe noi.

Toți Românii trebuie să creadă fără șovăire în viitorul Țării și toți trebuie, deci, să fie alături de conducătorii Statului pentru înfăptuirile ce le cer zilele de mâine.

Credința e singura salvatoare, și această credință trebuie să fie în sufletul tuturor.

Domnilor,

În această zi aniversară, pentru prima dată am plăcerea de a avea înaintea Mea pe toți membrii înaltelor foruri ale Frontului Renașterii Naționale.

Cuvintele ce rostesc astăzi, dacă se îndreaptă către toată suflarea Românească, se îndreaptă și către Domniile Voastre care cei dintâi aveți sfânta datorie, ca elemente reprezen-

tative ale puterii productive a Țării, să întrețineți acest suflu și această credință.

Să ne ferim de greșelile trecutului. Ochii noștri trebuie să așintim cu hotărâre către viitor.

Dela sine se pricepe că în opera care s'a întreprins, se vor întâmpina greutăți, unele chiar poate foarte mari, dar cu cât greutățile vor spori, cu atât trebuie să sporească energia colectivă a Nației pentru a le înlătura.

Unitatea Națională

Am putut realiza după lungi eforturi unitatea națională; această unitate trebuie păstrată cu sfințenie și întărită în orice clipă.

Individul nu mai poate însemna ceva în viața publică decât în măsura folosului ce-l poate da obștei, — orișice pas, orișice progres făcut de azi înainte este de sigur spre lauda aceluia ce-l face, dar trebuie să fie mai presus de toate în folosul național.

Domnilor,

De fapt, toată munca depusă, chiar sistemul aplicat, sistem în care credem cu fermitate, au menirea de desăvârșită întărire a României dându-i puterea de a progresa și aceea atât de imperioasă de a rezista tuturor valurilor, apărând cu sfințenie integritatea ei teritorială și entitatea ei națională.

Nici o jertfă nu e prea mare

Pentru atingerea acestui scop nici o jertfă nu e prea mare, nici un efort nu e de prisos.

Cu sacrificii crude am dobândit dreptul nostru, și acest drept va trebui păstrat orișice s'ar întâmpla.

Iată de ce rezistența noastră trebuie, pe lângă puterea armată, pe care o vom întări continuu, — să se bizue pe o rezistență de solidaritate morală, pe o credință de unire a tuturor forțelor vii ale națiunii, — forțe ce se grupează astăzi în Frontul Renașterii Naționale.

Tot la Frontul Renașterii Naționale am avut deosebită plăcere de a constata că au aderat și cetățeni români de altă origine etnică, ceea ce este un semn de întărire a Statului și o cheazășie de liniște internă.

Domnilor,

Am început această cuvântare prin mulțumiri și o sfârșesc tot așa, pentru cuvintele de înaltă ținută patriotică ale Domnului Vice-Președinte al Consiliului și pentru acelea ce Mi le-a adresat așa de cald în această zi de sărbătoare a Renașterii Naționale.

Zilele de sărbătoare sunt zile de bucurie, sunt zile de înălțare sufletească, dar trebuie înaintea de toate să fie zile de hotărâre morale. Trăim pentru viitor prin tot ce a fost bun și sănătos în trecutul nostru.

Datorăm urmașilor noștri moștenirea neprihănită a străbunilor. Nu trăim pentru noi și pentru ziua de azi; noi, cei de acum, suntem pieritori.

Vecinică este entitatea națională, vecinică este progresul națiunii.

Iată scopul: pentru ea trebuie să ne închinăm viața și toată munca noastră.

Nu producem pentru ceeace e pieritor, ci pentru ceeace rămâne deapănarea, și simbolul vecinicii sunt copiii noștri, iar vecinicia noastră e România!

La muncă deci cu credință pentru Patria Noastră scumpă!

Trăiască România vecinică în hotarele ei firești!

(Aplauze puternice, urale, ovățiuni).

Cuvinte regale

Numai o credință desăvârșită și o muncă fără preget pot duce la o deplină izbândă!

Simbolul veșniciei sunt copiii noștri, iar veșnicia noastră este România.

TELEGRAMA

Din mijlocul adunării dela Alba-Iulia s'a trimis M. Sale următoarea telegramă:

«Poporul român din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, întrunit la aniversarea unui an dela sancționarea noii Constituții în cetatea Albei-Iulii, la chemarea și sub conducerea celor doi Mitropoliți ai Ardealului, vă exprimă toată adâncă sa mulțumire pentru ordinea salvatoare și întărirea de țară pe care Ați instituit-o atunci cu minte înaltă și cu braț puternic. De asemenea vă asigură Majestate de iubirea și devotamentul său neînmurit și Vă roagă a Vă bizui pe el în desfășurarea înțeleaptă de viitor a acestei noi orânduirii, ca și în tot ce veți face pentru întărirea Națiunii Române și pentru apărarea țării.

Să trăiți Sire, mulți ani îndelungați, pentru a vedea cum se înalță ca un fruct al osteneților Majestății Voastre tot mai puternică și mai mândră scumpa noastră Românie».

Semnează:

† NICOLAE † ALEXANDRU
Mitropolitul ortodox al Mitropolitul greco-cat.
Ardealului. al Ardealului.

Serbarea dela 27 Februarie 1939

Marea Adunare dela Alba-Iulia. — Vorbirea I. P. Sfințitului Mitropolit NICOLAE al Ardealului

Țara întreagă a sărbătorit la 27 Februarie 1939 împlinirea unui an dela punerea în aplicare a noiei Legi de temelie a Statului nostru. S'a accentuat cu acest prilej valoarea înaltă a principiilor fundamentale ce stau la baza Constituției celei noi: unitatea organică a națiunii și binele ei, ridicate în fața teoriilor individualiste și de clasă ce se desvoltaseră la scutul vechi Constituției; îndatoririle insului față de neam și țară ca unele ce primează asupra «drepturilor omului», după cuvântul pregnant spus de M. Sa Regele cu ocazia acestei aniversări: «individul nu mai poate însemna ceva în viața publică decât în măsura folosului ce-l poate aduce».

S'a mai accentuat cu acest prilej unitatea, liniștea și concentrarea națională ce-a adus-o în viața politică Constituția cea nouă, valori a căror înmănată a desvoltat-o cu verb energic și plin de adânc adevăr I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae la marea adunare dela Alba Iulia.

M. Sa Regele în cuvântul rostit la Palatul regal a apăsător cu stăruință asupra necesității credinței, a unei cât mai mari credințe, care se subînțelege că nu poate fi decât o credință în Dumnezeu: «De când am început să muncesc în slujba Țării un gând M'a condus ca un fir luminos al Ariadnei: acela că numai o credință desăvârșită și o muncă fără preget pot duce la o deplină izbândă».

Mai presus de toate însă toți conducătorii zilei ca și tot poporul a adus în această zi mulțumire Regelui pentru scoaterea țării din impasul atător desbinări și vrajbe și pentru opera de redresare ce-a inițiat-o și a cărmuit-o în cursul anului trecut cu pricepere, cu energie și cu iubire de popor.

Adunarea dela Alba-Iulia, unde s'a nimerit să fim martori oculari, a fost în deosebi o însuflețită și grandioasă manifestare a poporului ardelean — venit cu zecile de mii — pentru desăvârșita unitate sufletească sub conducerea M. S. Regelui și o afirmare hotărâtă a voinții Ardealului de-a rămâne unit cu Țara-Mamă. Cei doi Mitropoliți — asistați de toți vlădicii ortodocși și uniți și de aleșii reprezentanți ai intelectualității — au tălmăcit cu glas de arhangheli voința poporului ardelean, cu accente de vibrant naționalism și de impunătoare demnitate. Cum de mult nu s'a mai văzut, Ardealul s'a înfățișat una, compact, masiv și dărz în voința sa de-a ajuta pe M. Sa Regele la întărirea Țării și la înfruntarea zilelor grele ce-ar putea să vie. Iar preoții s'au văzut, înfrățiți între ei peste deosebiri confesionale, pășind cu crucea în frunte.

Adunarea dela Alba-Iulia cu cei 50.000 de participanți ai ei e o dovadă strălucită despre atașamentul în care trăește poporul ardelean față de Biserica lui, despre marele ascendent moral ce-l are Biserica asupra lui. Era impresionant să vezi demnitatea și ordinea cu care s'a manifestat acest popor, ca și adâncul lui simț de respect pentru conducătorii lui: când a început să se audă prin radio cuvântul M. Sale tot poporul spontan s'a descoperit și a întins brațele în semn de salut. Era un spectacol reconfortant să vezi pădurea de brațe și de palme aspre, muncitoare, ridicate în lumina soarelui. Era cartea de

vizită și de mândrie, garanția de viitor a unui neam vrednic și demn. Văzându-le îți venea să îmbrățișezi tot poporul și să strigi: De cine ne vom teme?... *

Vorbirea I. P. Sfințitului Mitropolit NICOLAE al Ardealului

I. P. Sfințite și Prea Iubite Frate, Prea Sfințite Voastre, Mărită adunare și iubiti credincioși,

Nu puteam începe prin ceva mai potrivit acest praznic al nostru decât prin cântarea: «Cu noi este Dumnezeu!». Prin ea noi ne exprimăm o mare siguranță, o neclintită încredere că așa precum în tot trecutul nostru sbucimăt Dumnezeu a fost cu noi, ocrotindu-ne și îndrumându-ne prin sfânta Sa Biserică, tot astfel și în zilele noastre El veghează și ne ajută prin aceeași sfântă Biserică strămoșească.

O dovadă despre aceasta este chiar felul cum s'a înfăptuit adunarea noastră de astăzi. Ea este un răspuns însuflețit la chemarea Bisericii, adresată prin glasul nostru, al celor doi mitropoliți din Ardeal (Aplauze).

Precum în toate clipele mari ale istoriei Biserica ne-a călăuzit cu luminile și cu binecuvântările ei, așa și azi, când neamul nostru trece din nou printr'un moment hotărâtor al vieții sale, am simțit noi Păstorii Bisericii că trebuie să chemăm în jurul nostru tot poporul cel credincios, ca să-i încălzească sufletul și să se umple de o nouă putere, de un nou avânt biruitor.

Am simțit această trebuință amândoi Păstorii Bisericii, eu dela Sibiu și fratele meu dela Blaj (urale), căci în noi bate aceeași inimă românească în toate marile momente naționale, așa cum spune poetul: «Eu și s'frate, tu-mi ești frate, în noi doi un suflet bate» (urale).

Și mânați de gândul acesta, răsarit ca dintr-o inimă, am convocat această adunare care să înfățișeze sufletul întreg al Ardealului, care e azi una în cuget și simțiri, așa cum una suntem noi Păstorii lui (urale).

Am voit să ne strângem pentru o zi umăr la umăr, față iubitoare lângă față iubitoare, pentru a simți în toată puterea frăția și unitatea cea dintre noi. Căci de multă vreme nu s'au mai putut întâlni Românii într-o adunare de frățietate a tuturor (aprobări). Se țineau adunări de grupuri vărmășe între ele, cari în loc să întărească iubirea și unitatea între toți fiii neamului, aduceau și mai multă vrajbă și desbinare. Azi ne-am întâlnit sub cerul liber și neimpărțit, care ne trimite soarele său și blagoslovenia sa, în această cetate a uniții noastre naționale, toată suflarea românească.

Această frățietate a tuturor fiilor neamului s'a înfăptuit în cursul anului din urmă, prin lucrarea înțeleaptă a iubitelui nostru Rege (urale prelungite), care în părinteasca Sa grijă vedea că fără a opri desbinările și certele Țara nu mai putea înainta, ci da tot îndărăt.

Se împlinește, dragii mei, astăzi un an de când Majestatea Sa a pus temelie acestor orânduiri nouă de viață românească în frăție, prin întărirea Legii de căpetenie a Țării, adică a Constituției. Cu toții trebuie să-i fim recunoscători Majestății Sale pentru această mare faptă și să-l dorim să vadă cum această nouă rânduială aduce

roade tot mai bogate pentru binele neamului.

Ceeace a făcut Majestatea Sa acum un an, e un lucru atât de însemnat și de binefăcător pentru viitorul Țării, încât se cade ca ziua de 27 Februarie 1938 să o avem în aleasă cinste, aducându-ne aminte de ea ca de ziua în care a început o viață sănătoasă și mai liniștită pentru Statul nostru. În ziua aceea am fost opriți de pe un povârniș care ne-ar fi putut duce curând în mari greutăți.

Intr'adevăr ajunsesem la un punct foarte periculos în viața noastră politică. În loc ca după întregirea națională într'un stat liber, să ne simțim mai una ca înainte când ne despărțeau hotare neîndurate, noi ne-am tot împărțit. Și pe măsura ce ne împărțeam, slăbeam. Nu ne mai reușea par'că nimic și nu mai aveam spor așa cum ne-ar fi trebuit în ridicarea și întărirea Țării. Intocmai ca în legenda Meșterului Manole, în care zidul ridicat ziua se surpa noaptea, așa și la noi ceeace clădea un grup, venea a doua zi altul și surpa, sau nici nu lăsa un grup pe celalalt să lucreze ceva în tihnă și până la capăt. Se vede că, tot ca în legenda Meșterului Manole, trebuia să zidim și noi tot ce avem mai scump în clădirea statului nostru: trebuia să punem sufletul nostru întreg, jertfiind ambițiile și nepăsarea. Ceasul acesta în care ni se cere sufletul nostru întreg, ființa noastră deplină cu toate puterile ei, a sosit. Să-i dăm ascultare dacă vrem să se ridice «înaltă cum n'a mai fost altă», Țara noastră scumpă (urale prelungite).

Eu nu vreau să spun, dragii mei, nici o vorbă legănată despre bărbății cari au condus mai înainte Țara noastră. Ei au vrut fără îndoială numai binele ei și au fost sfinții Coroanei și aleșii poporului. Nu hulesc nici partidele politice. Au făcut și ele ce au putut. Dar nu se prea putea face mult în acele împrejurări de desbinare. Căci desbinarea e o boală care nu lasă să izbândească faptele cele mari.

Majestatea Sa Regele văzând aceasta și-a zis: așa nu mai merge! Trebuie să fac ceva ca puterile neamului să se unească într-o singură forță, ca silințele lui să se închege într-o singură voință. Majestatea Sa s'a gândit așadar și a purces să facă mai bine decum au făcut toți ceilalți. Și atunci — cum să nu-l dea toată suflarea românească ajutor? (aprobări). Cum să nu punem toți mâna de ajutorare acolo unde vedem o voință și o răspundere de a face numai bine pentru Țară? Iar un lucru la care toți Românii vom pune mâna, nu se poate să nu izbândească (aprobări). Nu se poate să nu scoatem carul statului la drumul cel bun și drept, într-o frăție desăvârșită, noi, toți fiii neamului românesc (aplaude prelungite).

O concentrare națională a tuturor forțelor neamului

Poate ar fi exagerat să spunem că ceeace se face de un an încoace sub oblăduirea Majestății Sale Regelui este o revoluție. Revoluția e o lucrare adâncă, zguduitoare și unică în istoria unui neam. Ea este o coborâre a unei națiuni în străfundurile sale, o confruntare a drumului parcurs cu destinul ei, o întoarcere definitivă la sine, o așezare temeinică

și pentru totdeauna a rosturilor sale. O revoluție nu se face decât o singură dată în viața unui neam și ea presupune abateri grele dela destinul lui. Revoluția sa nu și-o poate face un neam înainte de a fi devenit de multă vreme o națiune, înainte de a fi trecut din faza tinereștilor căutări și consolidări în faza matură a existenței sale, din care să fi parcurs o bună postată.

Ceeace se face la noi, este o indispensabilă și importantă concentrare națională a tuturor forțelor neamului, după împrăștierea în care erau ținute. Concentrarea aceasta este în primul rând o liniștire a vrajbei dintre fiii neamului, o înlăturare a tuturor motivelor neserioase de desbinare, dar ea este în același timp și un avânt de unificare a forțelor noastre într-o singură putere pusă sub cărma și la dispoziția Majestății Sale Regelui pentru a o folosi spre întărirea Țării.

Concentrarea aceasta nu s'ar putea face mai cu izbândă decât în jurul Regelui, căci El este ca steagul în mijlocul neamului (urale prelungite). Pătrunzându-ne de marea trebuință a mobilizării noastre sufletești, să ne strângem în jurul Majestății Sale ca un singur om. Să fim ca un singur trup cu o singură inimă, mișcându-ne în același ritm cu o putere ce înlătură orice piedecă din calea sa. Toată Țara să fie una ca un munte. În unitate stă țăria și rezistența (Aplauze prelungite).

Concentrarea și liniștirea aceasta este ceeace-i trebuia mai mult neamului nostru în aceste vremuri. Ea îi este necesară pentru multe motive, dar mai ales pentru următorul:

În străfundurile sufletești ale neamului nostru se petrece acum un proces de-o însemnătate unică. Procesul acesta a început mai ales de când s'a adunat într'un singur stat național, dar va mai avea să dureze până la deplina încheiere. Neamul nostru se află în plin proces de trecere din faza de popor în aceea de națiune. Un popor este un neam de oameni cu origine, cu limbă, cu însușiri specifice comune. Dar numai când această unitate naturală a devenit și o unitate de conștiință, numai când în toți fiii unui neam pulsează aceeași conștiință, când fiecare trăiește prin conștiința desăvârșită a naționalității sale, acel popor a trecut în faza superioară a națiunii. Un popor a ajuns o națiune când fiecare membru al ei se simte în conștiința sa trăind prin ea și pentru ea, ca o mlađiță care datorează totul tulpinei care-i dă seva, viața și însușirile; când simte că dela națiune are limba, comorile sufletești, moștenirile scumpe cari îl fac să fie ceeace este. Membrii unei națiuni se simt dintr'un întreg, din trupul națiunii, împărțind durerile și bucuriile ei, trăind pentru ea în conștiința că numai așa trăesc și pentru ei. O națiune însemnează nu numai o unitate naturală, ci și o desăvârșită unitate de conștiință, o conștiință a identității de destin.

Procesul acesta își urmează azi cursul în poporul nostru cu necesitate absolută, neputând fi oprit de nimic. El poate fi însă opăcit și întârziat, cum s'a făcut prin învrăjbirea sufletelor și prin ideologiile democratoliberaliste întemeiate pe principiul individualismului care nu este suport

pentru o viață de stat și pentru o viață națională organic încheată.

Noua orânduire de stat favorizează și înlesnește fermentația actuală din sufletul neamului nostru de trecere dela faza de popor la națiune. Este pentru prima dată dela război încoace că statul nostru are posibilitatea să înțeleagă mai deplin neamul pentru care există și să-i stea într'ajutor la împlinirea unei etape din dezvoltarea sa. E mare bucuria să vedem statul nostru înțelegându-și prin aceasta însuși rostul și misiunea sa: de a sta deplin în slujba națiunii, de a fi instrument ce n'are alt scop decât să ajute la realizarea destinului ei (vii aplauze).

Căci aceasta este datoria lui și a întregii intelectualități române: să ajute să se trezească, să se aprindă geniul națiunii, prin care a trăit și a rășbit ea prin veacurile grele ale istoriei. Și lumina acestui geniu să dea o înfățișare propriu românească statului nostru, școlii noastre, întregii noastre vieți naționale. Nu-i îngăduit să trăim din imitații, căci ele fac sufletul românesc să-lânzească. Să fim și în organizarea țării și a vieții publice ceea ce suntem în ființa noastră și ceea ce am devenit în urma dezvoltării noastre istorice. Statul să-și primească toată consistența națională, ca să fie organul națiunii, haina potrivită pe trupul ei, îngăduind sufletului românesc să-și înfățișeze fără greutate fața și fapta sa (Apl. prelungite).

Credem că azi mai mult ca oricând conducerea noastră de stat e pătrunsă de această mare îndatorire. Căci ceea ce urmărește azi de conducătorii noștri, nu e numai o chivernisire a gospodăriei statului, ci o renaștere a sufletelor, o prefacere a felului de a gândi și de a lucra din anii de după război. Peste aceste străduințe de prefacere în bine atât ale conducerii de stat cât și ale tuturor fiilor neamului, Biserica își revarsă binecuvântările ei și roagă pe Dumnezeu să trimită harul său în adâncul sufletelor, căci numai cu ajutorul Lui se poate îndeplini această importantă prefacere și renaștere, (vii aplauze).

În conformitate cu cele desfășurate aici și din fruntea unei adunări ca aceasta a noastră, pătrunsă de seriozitatea zilelor ce le trăim, cred că sunt dator să concretizez în numele ei mai în amănunte ce așteptăm noi dela conducerea de azi a țării. Iată așteptările noastre:

Așteptările poporului român

Mai întâi și mai presus de toate vrem să fim conduși românește, cât mai românește (urale prelungite). Dreptul neamului nostru la viață, nesocotit veacuri îndelungate, să fie ascultat și împlinit cu toată grija și cu toată atențiunea.

Nu vrem să fie asupriți în nici un chip conlocuitorii noștri de alt neam, așezați de veacuri printre noi și cari s'au bucurat în trecut de toate priv legiile. Dimpotrivă, vrem să trăim cu ei în cea mai armonioasă înțelegere. Dar baza pentru această viață în bună înțelegere vrem să fie iubirea comună față de statul nostru (aprobări, aplauze prelungite). Să iubească țara aceasta și pe Regele ei (ovațiuni) cum o iubim noi și să se simtă legați sufletește de ea. Iar drepturile noastre de viață și de prestigiu ca națiune creatoare și susținătoare a statului să nu fie neglijate.

În deosebi aici în Ardeal, unde elementul românesc se resimte de tratamentul mașter al îndelungatei stăpâniri străine, e necesar să se întreprindă opera de reparație și de sprijinire a instituțiilor noastre, ca să ne putem ridica acolo unde trebuie să stăm.

Cuvintele acestea ale mele nu se referă însă și la acele elemente străine strecurate de dată recentă la noi cu prea mare abundență din drojdia Galității și Rusiei și din alte părți (aplaude

prelungite) pentru a-și întemeia aici, pe spinarea unui popor slăbit de cea mai nemiloasă și mai astută exploatare, un parazitism primejdios (vii aplauze). Dacă aproape toate țările iau azi măsuri pentru a se scăpa de această plagă nenorocită, cu atât mai mult este în drept statul nostru să porceadă fără întârziere și cu energie la apărarea vieții naționale și la înlăturarea din mijlocul ei a acestui flagel (vii aplauze).

Așteptăm apoi dela conducerea de azi să ia cu pricepere și cu sistem toate acele măsuri cari sunt de trebuință și de folos pentru formarea păturii noastre de mijloc ca un chiag și ca o punte de trecere mai ușoară între pătura plugărească și cea intelectuală. O națiune e în suferință și în stare nenormală atâta vreme cât îi lipsește un organ atât de principal și de necesar ca pătura meșteșugărească și negustorească (vii aplauze). Banul muncit cu greu merge în mâni străine, iar intelectualii n'au nici o temelie pe care să se sprijinească la oraș (aprobări). Organismul nostru național va fi complet numai când vom avea, mai ales aici în Ardeal o puternică pătură de mijloc.

Mai cerem conducerii noastre de stat să aibă cea mai mare grijă de banul public. Fiecare Leu, fiecare bănuț, e produs în sudoarea feții de poporul nostru și acesta așteaptă cu tot dreptul să fie chivernisit cu deplină cinste, folosindu-l pentru binele obștesc (aplaude prelungite).

În deosebi să fie folosit pentru înarmarea oștirii (urale prelungite) ca să fie în stare atunci când va suna ceasul, să ne apere pământul scump și libertatea cu atâtea lacrimi și cu atâtea sânge dobândită (aplaude prelungite).

Eu care propoveduesc pacea între oameni, văd totuși că trebuie să ne înarmăm. Suntem cel mai pașnic popor din lume, suntem adevărații fii ai păcii, dar trebuie să fim nu mai puțin pregătiți în toate privințele de a ne apăra țara dându-ne până și ultima picătură de sânge (urale prelungite).

Timpul nostru, dragii mei, e plin de multe primejdii. În cursul anului trecut era cât pe aci să se deslănțue o mare furtună. Să mulțumim lui Dumnezeu că norii s'au mai depărtat. Dar lumea totuși nu s'a liniștit deplin. În fiecare zi se aud vesti de războaie și se ridică noi pricini de neînțelegeri între state. Toți se pregătesc înarmându-se până în dinți ca să poată face față zilelor grele ce-ar putea să vină. Să ne pregătim și noi ca să ne putem apăra vetrele și copiii și granițele țării în caz de primejdie (urale prelungite).

Am auzit din gura unor bărbați de stat străini că vreau o pace întemeiată pe dreptate. Noi suntem cei cari am înșoțat după dreptate 1000 de ani și acum când avem și dreptatea și pacea, vrem să le ținem pe amândouă (urale prelungite). Dar când cineva s'ar încumeta să ne răpească iarăși dreptatea noastră, atunci nu va fi pace, oricât suntem de pașnici (urale prelungite). O spunem din această cetate, care a fost un altar de jertfă, un loc de mucenicie al neamului nostru în luptă pentru libertate și întregire: duhul de jertfă al lui Horia n'a murit din noi, și vitejia lui Avram lăncu suntem gata în orice moment ni s'ar cere să o dovedim și noi (aplaude prelungite). Mărturisindu-ne deplina încredere în cei care și-au luat marea răspundere de-a conduce țara în aceste vremuri, le spunem că se pot bizui pe toate puterile și brațele noastre, (urale prelungite).

Nici nu s'ar putea să nu le dăm toată încrederea noastră. Un popor fără încredere în sine, fără încredere în conducătorii săi și în forma sa de stat, este un popor periclitat și fără puterea de-a se opune celor ce-l vreau răul (aprobări). Încrederea în sine și în

conducătorii săi formează pentru un popor o forță uriașă de proprie apărare și de biruință (aprobări).

De aceea în zilele acestea de prefacere ne trebuiesc în frunte nu într'atâta mari meșteri în șurubăria tehnică a treburilor statului, cât mai vărtos oameni de suflet avântat și idealist. Ne trebuie inimă, însuflețire, sentiment adânc de răspundere și iubire arzătoare de neam, mai mult decât rutină și calități tehnice de guvernare (aplaude prelungite).

Neamurile se mântuesc și-și scriu pagini nemuritoare în istorie prin avântul lor nereținut spre idealuri înalte, spirituale. Interesul cel mare al nostru al tuturor nu se întreabă în primul rând, ce are nația în stomac, ci încotro merge, încotro e condusă și cu ce suflet? (urale prelungite).

Nu poate fi scopul principal pentru cei cari conduc la un moment dat destinele unui neam, nici acela negativ de-a se apăra și de-a lupta împotriva cuiva, ci unul pozitiv, lămurit prin răspunsul la întrebarea: pentru ce există neamul meu, care-i rostul cel mare și rostul său propriu, pentru care trăiește și, dacă e nevoie, pentru care luptă pe lume? (urale prelungite).

Un popor se valorifică prin duhul în care-și trăiește viața lui. Acesta e criteriul pentru valoarea și demnitatea vieții lui. După aceasta vom fi judecați și la judecata cea mare și mai de pe urmă. Dreptul Judecător nu ne va întreba atunci, în fața întregii lumi, ce-ați mâncat și cu ce v'ați îmbrăcat, ci ne va întreba, în ce

duh ați trăit voi și neamul vostru? (urale prelungite).

Să ne ajute Dumnezeu și să lumineze mintea și a conducătorilor și a mulțimei celei mari a neamului nostru cât ne aflăm pe pământ ca să putem răspunde la înfricoșatul Său Județ: „Doamne, în lume cât am stat, pe Tine Te-am reprezentat!” (aplaude prelungite).

Dar pentru a ne înălța cu duhul, pentru a se aprinde în sânul neamului nostru avânturile mari cari trec dincolo de țintele trăirii de pe o zi pe alta, e de lipsă nu atât de legi și de tehnică, oricât ar fi de bune și acestea, ci mai vărtos de oameni cu suflet mare, capabil să însuflețească și să deslănțuiască energiile neamului (vii aplauze).

Un astfel de suflet mare iubitor de neam și deschizător de zări înalte, este Majestatea Sa Regele nostru Carol II. Inimile noastre ale tuturor sunt cucerite de o nețărmurită dragoste și de un profund atașament față de Majestatea Sa, îndrumătorul și ocrotitorul destinelor noastre naționale. În lucrarea Sa de încheiere a energiilor neamului, de ridicare și înviore a lor, pentru a le face în stare să aducă neamului și țării noastre o strălucire care să impună lumii, — noi îi făgăduim să-L ajutăm cu toată inima (urale prelungite timp de mai multe minute).

Dumnezeu să ni-L țină întru mulți ani, ca să ne poată conduce pe cărările ce sue spre lumină și putere românească.

Trăiască Regele! (adunarea ovaționează timp de mai multe minute).

Îniversarea Constituției

În cuprinsul întreg al țării s'a prăznuit Luni împlinirea primului an, de când țara noastră a primit noul așezământ constituțional.

Punctele culminante ale marelui praznic s'au desfășurat în Capitală, în fața Suveranului, și în marea adunare a națiunii române ardeleni la Alba-Iulia.

În capitală, după doxologia dela S. Patriarhie și după o strălucită defilare, care a ovaționat puternic pe iubitul nostru Suveran, dñii consilieri regali, membrii guvernului, ai directoratului și consiliului superior al „Frontului Renașterii Naționale” s'au adunat în sala Tronului, unde peste câteva minute a intrat M. Sa Regele, însoțit de Maria Sa Marele Voevod Mihai. Dl. Armand Călinescu, președinte interim al consiliului de miniștri, a rostit o luminoasă și importantă cuvântare, constatând în rezumat următoarele:

„În ceasul de cumpănă, țara a fost unanimă în sentimentul ei, că îndreptarea nu mai putea veni decât dela Coroană.

Inițiativa Regală însă nu a fost un act obișnuit, nu a fost exercitarea unui atribut legislativ. Ci ea a însemnat afirmarea rostului fundamental al Monarhiei noastre. Ea s'a manifestat în plenitudinea atributelor ce i-au fost încredințate la întemeiere. Ea a reînviat astfel vechea tradiție națională a Domniei.

Când în Divanurile ad-hoc, după aproape o sută de ani de frământări în cari țara decăzuse tot mai mult, generația marilor patrioți dela 1857 a pus pentru întâia oară temeiurile redeșteptării, ea a cerut în primul rând Principe dintr-o Casă Domnitoare a Europei, Grijă de căpetenie a înaintașilor noștri a fost, așa dar, întărirea Domniei. Lunga experiență a istoriei noastre la arătase că aici se afla chezașia cea mai însemnată a vieții noastre naționale și de Stat. Chemarea unui principe din afară cuprindea în sine ideea unei autorități neobișnuite, cu rostul de a impune tuturor hotărârea de atribut.

Iar un asemenea rol nu se putea înțelege fără toate puterile, care îi dau ființa. Deaceia, este neîndoelnic că în mintea generației care a cerut o nouă Dinastie, a fost ideea de Monarhie activă, de Monarhie autoritară.

Unele influențe ale romantismului politic imprumutat, au putut uneori schimba aparențele, ele nu au alterat însă funda-

mental istoric al Monarhiei la noi. Dealtminteri împrejurările au răsplătit ideajuns pătrunderea patriotică a înaintașilor noștri. Căci, în adevăr, evoluția vieții noastre de Stat este o minunată înșiruire a actelor marilor noștri Suverani. Prima formă de Stat modern și independența lui este realizarea Regelui Carol I.

Unitatea națională și descătușarea socială a poporului este opera Regelui Ferdinand I.

Iar oprirea acțiunii de disoluțiune și renașterea națională, sunt înfăptuiri ale Majestății Voastre.

Astfel toate culmile atinse în dezvoltarea noastră istorică poartă pecetea Regalității.

Prin glasul Monarhului vorbește Națiunea însăși

Dacă dinastia noastră, la întemeierea Ei, prin rostul de salvatoare ce a impus-O, și prin forma de largă plebiscitare ce a așezat-O, s'a bucurat de o mare autoritate, apoi prin acțiunea desfășurată dealungul timpului, s'a văzut organic împletită cu însăși viața noastră națională, pe care o întrupează astăzi și o rezumă. Prin originea ei electivă și prin opera ei patriotică, dinastia română reprezintă în chipul cel mai desăvârșit națiunea Română. Prin glasul Monarhului vorbește, așa dar, națiunea însăși.

Dacă subliniez aceasta, este pentru că în realitate în ceasul de față noi sărbătorim un act care constituie o mare înfăptuire a Regalității. În fața Ei poporul român se înclină recunoscător.

SIRE,

Dela 27 Februarie 1938, trăim sub regimul unei noi Constituțiuni.

Carn este caracterul acestui așezământ? În ce constă schimbarea adusă? Pe ce drum nou suntem purtați? Mai întâi nu uităm că o constituțiune nu este un scop în sine și prin urmare nu trebuie privită prin prisma unui misticism naiv. Constituțiunea este un instrument, prin care se asigură dezvoltarea unui Stat potrivit idealului ce urmărește. De aceea ea se justifică atâta timp, cât răspunde menirii sale.

Vechea Constituțiune se inspira din romantismul politic al veacului al XIX-lea. Ea se preocupa numai de asigurarea libertăților individuale.

Dacă acest regim a putut funcționa fără prea mari inconveniente, câtă vreme

am trăit o epocă de pace în afară și de liniște socială înăuntru, ea nu mai poate garanta însă viața de Stat când această situațiune s'a schimbat. În fața curentelor subversive și a amenințărilor din afară, prima îndatorire devenea aceea de a întări ideea de Stat și de a încuraja solidaritatea socială. Noua Constituțiune se inspiră, așa dar, din aceste porunci ale prezentului.

Fără a micșora drepturile care dau putința de dezvoltare individului ca factor de progres, ele sunt însă subordonate interesului colectivității. Prin urmare, interesul superior de Stat — al acelui Stat fără de care viața oricărui cetățean în parte nu este posibilă — trebuie să domine. Aici apare, pentru întâia în legislația noastră, ideea îndatoririlor cetățeanului față de Patrie, a cărei apărare și înălțare trebuie să fie principalul rost în viață.

Deasemenea, noua Constituție nu mai îngăduie deosebirea de clase, care a adus în trecut, la lupte sociale și a micșorat forța de rezistență a Națiunii. Fiecare categorie de cetățeni își poate susține interesele, nu în luptă cu alte categorii și împotriva lor, ci în măsura în care aceste interese slujesc armonie colectivității și într'un spirit de solidaritate generală.

În fine, prin noul așezământ se subliniază în mod deosebit ideea de muncă și ideea națională. Cetățeanul nu mai este privit decât ca factor de muncă productivă. Constituțiunea nu-i recunoaște dreptul de a participa la conducerea țării, decât dacă justifică practica efectivă a unei îndeletniciri productive, precum și ținând seamă de caracterul creator al Națiunii Române.

Astfel, Constituțiunea dela Februarie 1938, așezată pe un puternic fundament moral, atât în privirea rosturilor individului, cât și alea ale colectivității, a stabilit și mijloacele potrivite pentru asigurarea Statului și dezvoltarea Națiunii. —

M. Sa Regele a răspuns prin un înălțător discurs, pe care îl publicăm la pagina primă. —

La Alba-Iulia

În fața celor 50 de mii de ascultători I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a rostit o strălucită cuvântare. O publicăm la alt loc al foi noastre.

Au mai cuvântat: I. P. Sf. mitropolit Alexandru Nicolescu al Blajului; dl general Dănilă Papp, rezident regal; dnii C. Brediceanu (din partea Banatului); G. Iuga (din partea Maramureșului); prot. Fl. Codreanu (din partea Aradului).

Dl D. Răducu-Săliște, din partea țărânimii, a spus următoarele:

Înalt Prea Sfințiiile Voastre,
Frați creștini și români,

Mare și negrăită bucurie copleșește inimile noastre ale celor ce din toate unghiurile Ardealului desrobii, ale Banatului, Crișanei și Maramureșului am alergat la aceasta măreață adunare românească.

Mare și negrăită bucurie simțim noi, având în mijlocul nostru pe bunii și vrednicii noștri Păstori sufletești.

Mare și negrăită bucurie citim de pe fețele Înalt Prea Sfințiilor Voastre, — și cu tot dreptul, pentru că ne vedem, ca la zile mări, turmă și păstori, uniți într'un cuget și într'o simțire, așa cum totdeauna am fost în lungul nostru trecut de asuprire și de suferință.

Atins în sufletul meu de ceea ce-mi văd ochii, strig: „Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale!”

Noi am alergat astăzi aici, frați creștini și români, la glasul de chemare al Părinților noștri sufletești, al Păstorilor sfintei noastre Biserici strămoșești. Noi am simțit că Dumnezeu le-a cerut să ne strângă aici, ei cari se roagă pentru noi și veghează la binele nostru, la soarta cea bună a țării noastre și a urmașilor noștri.

Noi știm ce a însemnat Biserica noastră strămoșească pentru neamul nostru. Doar sub pavăza și prin îndreptările ei a răsunat limba noastră, s'a luminat sufletul neamului, s'au păstrat obiceiurile, s'a mântuit cultura și toate comorile noastre naționale. Și tot ea a ținut trează în inimile nației nădejdea în zile mai bune, cari, cu ajutorul Domnului au sosit și de cari ne bucurăm noi astăzi. Iată de ce, astăzi și pururea noi vom asculta glasul sfintei noastre Biserici și al Păstorilor ei.

Dar noi ne-am adunat astăzi aici ca să spunem drept și fără șovăire, că aducem mulțumiri din adâncul inimilor noastre luminatului și înțeleptului nostru Rege Carol al doilea, pentru că ni-a dat Constituția cea nouă și a înlăturat prin ea gâlceava și luptele păgubitoare dintre noi.

De un an de zile am început să simțim cât e de bună pacea și liniștea fără de cari nu se poate înfăptui nimic trainic în viața obștească. Noi țărânimii ne pușesem pe gânduri văzând învrăjbirile și dușmăniile din sânul neamului nostru românesc — și ni-am zis: *Până când va dăinui pacostea aceasta?*

Iată că Dumnezeu a dat gând bun Majestății Sale Regelui nostru și prin constituția pe care am votat-o a schimbat lucrurile și de atunci, Țara și Neamul au găsit calea cea dreaptă a frăției, a muncii fără preget și a propășirii.

Îi mulțumim din adâncul sufletului marelui nostru Rege pentru rânduiala cea nouă, pentru pacea și bunăînțelegere care domnește în Țară. Cuvintele noastre nu pot să talmăcească toată mulțumirea noastră. Ci să aducem drept mulțumire faptele noastre și viața noastră, ascultarea noastră și credința noastră nestrămutată drept cheazăle a dragostei ce-i purtăm.

Regele nostru — cum a spus Înalt Prea Sfințiiul nostru Mitropolit — e steagul Țării și în jurul acestui steag ne strângem cu trupurile și cu sufletele noastre, să-l apărăm și să-i slujim.

Luafți aminte, frați români, la tot ce se petrece în lumea de azi. Căci în zare se văd nori și primejdii ridicându-se. Noi aici acasă trebuie să stăm de strajă, gata în orice clipă să ne apărăm glia desrobii, mormintele strămoșilor și viitorul urmașilor noștri.

Cerem Înalt Prea Sfințiilor Voastre să binecuvânteți hotărârea adunării noastre de astăzi, prin care vorbește sufletul neamului întreg, de-a fi gata să jertfim totul pentru Neam, pentru Țară și pentru Rege! Așa să ne ajute Dumnezeu!”

Alți vorbitori: Șt. Penes (din partea meseriașilor și comercianților); I. Agărbiceanu din Cluj; H. Teculescu din Sighișoara; O. Ghibu din Cluj.

Dl Dr. N. Comșa, din Sibiu, a citit moțiunea următoare:

Poporul român din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, întrunit prin delegații săi în ziua de 27 Februarie 1939, la aniversarea unui an dela sancționarea Legii de temelie a noii vieți românești, în Alba Iulia, cetatea jertfelor și a unității românești, la chemarea și sub conducerea celor doi Mitropoliți ai Ardealului, I. P. Sf. Sa Nicolae al Sibiului și I. P. Sf. Sa Alexandru al Blajului, a primit cu mare însuflețire următoarea:

MOȚIUNE:

Își exprimă negrăită bucurie de care e cuprins că această adunare s'a înfăptuit sub binecuvântarea lui Dumnezeu prin chemarea comună și frățească a Mitropoliților celor două Biserici românești. El vrea să vadă în aceasta un semn că toată viața statului român se va desfășura în duhul unei cât mai adânci și sincere credințe în Dumnezeuul Părinților noștri și al principiilor de viață creștină, așa cum le propovăduiește sfânta Biserică strămoșească, pe care dorim s'o vedem la fel de cinstită și ocupând un loc tot așa de însemnat în viața sufletească a neamului românesc ca în tot trecutul său.

Implinindu-se astăzi un an de când Majestatea Sa REGELE CAROL II-lea a pus capăt desbinărilor politice între fiii neamului, sancționând noua Constituție care formează temelia unei vieți politice bazată pe adevărul că neamul românesc este o unitate organică peste veacuri și mai presus de orice trebuie urmărit de stat binele și trăinicia acestei unități, exprimă Majestății Sale Regelui adâncă și fterbintea sa recuno-

ștință, socotind ziua de 27 Februarie 1938 o zi epocală în istoria neamului românesc, iar pe Majestatea Sa un adevărat salvator al Țării.

Din Alba Iulia, cetatea realizării unității românești, gândul lui se duce plin de recunoștință la toți aceia cari au contribuit prin luptele și jertfele lor la eliberarea sa din jugul stăpânirii străine. Ține de datoria sa sfântă să exprime recunoștința sa îndeebi fraților români de pretutindeni pentru marele ajutor și pentru neprecupețitele jertfe ce le-au adus pentru această eliberare. Deodată cu recunoștința aceasta le trimite salutul său frățesc și hotărârea neclintită de a rămânea cu ei pe veci în unitatea de astăzi, după care a însetat atâtea vreme.

E fericit să constate că actuala conducere de stat interpretând în cursul anului trecut just duhul noii Constituții, a purces la întocmirea unui șir de orânduiri cari să așeze viața statului român și sufletul neamului pe temelile de unitate strânsă între toți fiii neamului, de naționalism arzător, de credință în Dumnezeu și de muncă și sacrificiu în folosul obștesc. Cere conducerii de stat să meargă înainte cu hotărâre pe linia naționalismului sănătos și înflăcărat, căci numai urmând această linie românismul poate să se ridice din consecințele apăsătoare ale asupririlor trecutului și puterile lui vor fi cuprinse de un tot mai mare avânt și de un neșărmurit curaj și încredere în viitor.

Adunarea roagă conducerea de stat să urmărească cu tenacitate și sistem crearea unei solide păături meșteșugărești și comerciale și românizarea întreprinderilor industriale și a muncii din ele, pentru a realiza cu un ceas mai de vreme opera de neatârănare efectivă a Românismului.

Tot pentru întărirea Țării adunarea socotește că e neapărat necesar ca conducerea actuală să continue a veghea ca avutul public să fie chivernisit în spirit de supremă cinste, descoperind și pedepsind cu asprime neîndurată pe toți cei cari s'ar abate dela această elementară datorie față de neam.

Atât în scopul chivernisirii cinstită a avutului public, dar și pentru a încălzi inimile românești și a electriza puterile neamului pentru acțiunea avântată în folosul obștesc, adunarea cere ca în toate locurile de conducere și de răspundere să fie așezați bărbați cunoscuți pentru corectitudinea vieții lor și pentru naționalismul lor sincer, nedesmințit și intransigent.

De pe pământul Albei-Iulii, altarul atâtor jertfe de sânge pentru dobândirea libertății sale, unde se află întrunit, poporul român din Ardeal declară, cu conștiința luminată de Bisericele sale, că nu va ceda nicicând nimănui nici o palmă din pământul scump și de atâtea ori mucenicit al Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramureșului. Oricât de pașnic este, când cineva s'ar atinge de pământul său, l-ar găsi întreg, până la unul, pe linia de frontieră, zid năpraznic și nebiruit.

Mărturisindu-și această hotărâre neclintită, poporul român din Ardeal își îndreaptă gândul cu mândrie spre viteaza armată a Țării, căreia-i exprimă omagiul său și pentru a cărei desăvârșită înzestrare declară că e în stare să facă orice sacrificii.

Paporul român din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș asigură pe Majestatea Sa REGELE CAROL al II-lea de toată iubirea și devotațiunea sa, rugându-l să se bizue pe inima, pe brațele și pe toate puterile lui în opera de înălțare și de ocrotire a Țării, pe care o întreprinde cu atâtea pricepere și energie.

Cuvântul de închidere a adunării l-a rostit Înalt P. Sf. Sa Mitropolitul Nicolae, spunând:

DRAGILOR MEI,

De încheiere, țin să vă mulțumesc în numele meu și în numele fratelui meu dela Blaj, care în simțimintele noastre românești astăzi și totdeauna vom fi și vom rămânea una; vă mulțumesc că ați urmat invitarea ce v'am făcut de a participa la măreața adunare de astăzi.

Ne-am spus cuvântul nostru de părinți sufletești ai Ardealului, că Țăria noastră astăzi și întotdeauna este în frăția și dragostea netulburată dintre noi. Cu această înfrățire și dragoste românească în inimă să vă îndepărtați toți dela această adunare și mergând în familiile și în satele voastre să vă faceți purtătorii de cuvânt ai ei.

Noi trăim astăzi zile mari și de aceea trebuie să ne deschidem larg porțile sufletului ca să înțelegem misiunea pe care ne-a încredințat-o bunul Dumnezeu pe acest pământ.

Noi, astăzi, suntem mai siguri ca oricând că ajutorul Cerului este pe acest pământ și avem acest simțământ de siguranță isvorit din adâncimile cele mai sfinte ale sufletului românesc, isvorit din luptele trecutului nostru de veacuri, isvorit din mormintele părinților și ale marilor mucenici ai neamului nostru.

Simțământul siguranței noastre în ziua de astăzi și în viitorul nostru crește când știm că în fruntea țării noastre se găsește un domnitor înțelept, iubitor de neam și gata de orice jertfă pentru ca să ne conducă la bine și la fericire (aplauze prelungite).

Din inimile voastre, ale celor 50 de mii de români întruniți în ziua de astăzi în Alba-Iulia, cetatea unității noastre sufletești, reprezentând milioanele de frați de pe întinsul Banatului, Crișanei, Maramureșului și Ardealului nostru desrobii, să mulțumim Regelui nostru pentru tot ceea ce a făcut și face pentru noi, să-I trimitem cuvântul nostru de admirațiune, de dragoste neșărmurită și făgăduința noastră că suntem gata să-L urmăm la toate chemările mari pe care ni le va face.

Rog pe bunul Dumnezeu ca să-și trimită odată cu binecuvântările mele arhieresti, la care asociez pe acelea ale fratelui meu dela Blaj, binecuvântarea dumnezească asupra voastră a tuturor, asupra satelor și orașelor țării noastre, asupra întregului neam românesc, asupra acestei de Dumnezeu binecuvântată națiuni românească, asupra țării noastre mărite, asupra Tronului și asupra Celui care stă pe Tron, conducând destinul cel mare al neamului nostru (aplauze prelungite).

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați!

Fiindcă cu noi este Dumnezeu, cu această urare, cu această rugăciune, declar închisă adunarea noastră de astăzi prin care am sărbătorit promulgarea Constituției celei nouă și deodată cu ea introducerea celei mai desăvârșite uniri și solidarități în sufletele națiunii românești (aplauze, urale prelungite).

Festivitatea dela Sibiu

Aniversarea Constituției s'a serbat, cu tot fastul, în orașul lui Șaguna.

Toți conducătorii autorităților, tinerimea școlară, unitățile premilitare și străjerești, au luat parte la doxologia, slujită de un sobor de preoți, în catedrala mitropolitană. Însemnătatea momentului a tălăcuit-o, în alese cuvinte, par. protopop, consilier mitropolitan, Em. Cioran.

După ieșirea din sf. Biserică și după trecerea trupelor în revistă, a vorbit frumos și cu însuflețire domnul general Gh. Oprescu, comandantul corpului 7 armată.

Mai remarcăm, cu această ocazie, discursul festiv al dlui profesor dela liceul Gh. Lazăr, Gh. Nicolescu, care talmăcind ideea de constituție a desfășurat felul în care evoluează această problemă de drept.

Cinstirea învățătorimii din județul Sibiu

Impresionantă sărbătoare s'a săvârșit, Dumineca trecută, în cetatea Sibiului: Un număr de *patruzeci* de învățători, trecuți la binemeritate penzie, în ultimii 5 ani, în județul Sibiu, au fost sărbătoriți cu multă solemnitate. În același timp am asistat și la depunerea jurământului noilor învățători.

După participarea învățătorimii la slujba religioasă din catedrala mitropolitană, — unde s'a slujit parastasul pentru odihna decedaților dascăli, — numeroasa asistență s'a adunat, la ora 12, în sala „Corso” din strada Regina Maria.

Solemnitatea a fost prezidată de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, de față fiind: dl subsecretar de stat D. V. Toni, dl primar al municipiului Dr. S. Pop, dl prefect M. Cămărașu și alte distinse persoane din localitate, precum și numeroase delegații de învățători din județ și reprezentanți din alte centre ale țării.

Au luat cuvântul: președintele asociației învățătorilor din Ardeal, dl I. Ciolan, organizatorul sărbătoririi; dnii: M. Cămărașu, Dr. S. Pop, Dr. V. Bologa, p. E. Cioran, D. V. Toni, care mulțumesc călduros înaltului chiriarh pentru deosebita cinste făcută învățătorimii ardelenice acum cu prilejul cinstirii de trecere la pensie a celor 40 de învățători veterani și depunerii jurământului tinerilor învățători. În numele sărbătoritorilor au răspuns dnii: Petru Olariu, veteranul dascăl, Pr. Petrescu, fost inspector școlar general al învățământului primar din Ardeal, și Iacob Constantin, tiner învățător.

Seria vorbitorilor o încheie I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, spunând:

Deși timpul este înaintat totuși vreau să-mi exprim marea bucurie de a fi putut participa la serbarea dascălească în mijlocul căreia m'am simțit ca acasă, căci și eu dascăl am fost; din mijlocul corpului didactic am fost chemat de Dumnezeu și Biserica în scaunul pe care îl ocup azi. Sunt mândru că pot fi dascăl al neamului meu. Am venit azi la sărbătorire, deoarece păstoresc Biserica sub aripa căreia s'au ocrotit și au înflorit școalele populare românești din Ardeal. Nu cunosc o altă Biserica ca cea românească din Ardeal care să fi adus mai mari servicii școlii și poporului, decât Biserica ortodoxă din Ardeal. Iată de ce bucuria întregii Biserici este mare, când poate participa la astfel de sărbătoriri.

Mulțumesc celor 40 învățători pensionari cari sunt sărbătoriți și au servit la școala confesională ardeleană mereu în grele condițiuni, dând tot ceea ce au putut da pentru păstrarea limbii noastre.

Răspлата Celui de sus pentru munca lor a fost mare: Ziua libertății cu soarele strălucitor e cea mai mare răsplată pe care a putut-o avea un neam.

Domnule ministru, vă mulțumesc pentru cuvintele calde ce mi le-ați adresat, mulțumesc și pentru înțeleptele sfaturi date tinerilor învățători de a fi strânși uniți în jurul Bisericii. Școala normală „A. Șaguna” prin dascălii lor cari au muncit în ogorul neamului, precizează în programa ei formarea caracterului religios și moral. Orce dascăl ieșit din această școală, dacă l-ai întreba, nu ți-ar putea răspunde decât așa: un popor trăiește și progresează numai prin forța sa morală și spirituală.

Învățătorul trebuie să fie călăuzit de un ideal de educație care trebuie să izvoarscă din idealul de viață. Și acest ideal nu poate fi altul decât cel trasat de Biserica prin dascălul cel mai mare, Iisus Hristos.

Cei 40 dascăli lasă generației un steag care îndrumă spre avântul și ridicarea neamului. Azi e mai ușor să fii purtătorul acestui titlu de dascăl decât în trecut, dar obligamentul este tot atât de apăsător pentru conștiință când te afli în slujba patriei.

Eu, prin națiune, înțeleg un popor care trăiește prin conștiința unității sale sufletești și naționale. Toți oamenii de bine sunt chemați să ajute ca acest pro-

ces de unificare sufletească și națională să se îndeplinească cât mai neîntârziat, astfel ca să putem opune stavilă oricăror primejdii cari ar veni dinafara granițelor.

Cu aceste gânduri binecuvintez pe cei 40 învățători pensionari precum și pe cei din generația tânără cari prin jurământul depus azi s'au legat să slujească imperativelor vremii.

Conferința dlui prof. Nichifor Crainic

Cu ocazia Duminecii Ortodoxiei din acest an Sibiul a avut înalta bucurie sufletească să asculte pe dl Nichifor Crainic, doctinarul de geniu al ortodoxiei în relațiile cu cultura, cu arta, cu întreaga spiritualitate românească.

Neîntrecutul scriitor și întemeietor al celei mai puternice și mai fecunde școli în literatura românească, a „Gândirismului”, a desvoltat în fața unei săli arhipline și entuziaste subiectul: „Biserica și Artă”.

A fost o oră de rară și aleasă încântare sufletească. Mulți ar fi tratat acest subiect după maniera obișnuită a unei predici nazalizate, de ieftină emfază și apologie.

Dl Nichifor Crainic s'a situat dela început pe planul unor cugetări și considerații de profundă și captivantă interpretare a sensului artei, a origini ei, a problemei stilului.

Talentatul conferențiar a demonstrat convingător, pe baza studiilor recente de etnologie, că arta nu e autonomă în origine, ci a fost dela început în slujba religiei și inspirată de religie.

Opere mari și nemuritoare în artă nu s'au creat decât acolo unde a pulsat o mare credință, unde au fost vii idealurile religioase, suprapământeste. Iar stiluri în artă, stiluri grandioase, n'a creat decât religia: stilul egiptean, stilul grec, stilul bizantin și stilul gotic, adică cele 4 mari stiluri de artă din istoria omenească au fost toate opera religiei. E și firesc să fie așa. Stilul e un ansamblu de linii și de forme comune unei serii durabile de produse artistice și culturale. Cine altul ar putea impune observarea disciplinată a acestor linii decât o instituție care rămâne una peste veacuri, fidelă tradiției sale, decât Biserica? Statul, ca unul ce e mai schimbător și mai puțin legat de anumite credințe suprapământeste, n'a fost în stare să creeze stiluri atât de permanente ca Biserica.

Astăzi, în plină modă a exaltării subconștientului, se spune că acesta ar crea stilul în artă. Teza aceasta pe lângă faptul că nu poate fi demonstrată — poți spune ceva sigur despre ce nu cunoști, despre subconștient? — e desmințită de spectacolul ce ni-l oferă arta modernă care nu mai vrea să recunoască autoritatea disciplinatoare a Bisericii: e o artă anarhică, fără nici un stil, fiecare artist creind ce-l taie capul. Nu vedem în ea o unitate cum ar trebui să vedem în cazul când subconștientul ar sili la această unitate pe oamenii dintr'un timp.

Arta autonomă, ieșită de sub îndrumarea Bisericii, ajunge repede în plină disoluție și decădere și prin faptul că nu există motive mari și un duh transfigurator pentru artă înafară de idealurile de cari vorbește religia. Ne-o dovedește naturalismul, impresionismul și cubismul modern, cari vrând să se inspire numai din natură, fie ea concepută animalic-vegetativ, fie analitic, fie tehnic, n'au reușit să impună un stil și să se mențină. Artă adevărată nu este decât sau cea bisericească, sau cea creștină în sens larg.

Gânduri revelatorii a formulat dl Nichifor Crainic și despre dragostea pentru artă ce-o are Biserica ortodoxă, care nu împedea nici un fel de artă, deși nu folosește pentru cult toate soiurile de artă cum face catolicismul.

Biserica ortodoxă nu utilizează la cult muzica instrumentală pentru că aceasta se interpune între sufletul omului și

Dumnezeu cari au să stea în contact nemijlocit. Muzica instrumentală oprește atenția la ea, împedecând sufletul să uite de ea și să se ridice la Dumnezeu, cum e cazul cu cuvântul cântat de care uifă privind numai la Dumnezeu.

Dar ceea ce am dat aci din bogata și fermecătoarea conferință a dlui Nichifor Crainic, sunt numai crâmpie lipsite de puterea de-a sugera întregul viu și încheat al conferinței.

Numerosul public care a asistat la această conferință, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, au răsplătit pe distinsul conferențiar cu o atenție încordată și cu binemeritate aplauze.

Dna prezidentă a Soc. Ort. a Femeilor Elvira prot. Cioran care a aranjat festivalul, a premiat apoi cele mai bune lucrări la religie ale fetițelor dela Școalele secundare din Sibiu.

Corul Școalei normale de băieți și fete sub conducerea prof. Gh. Șoima a dat un prețios și bine apreciat concurs.

M. Sa Regele acordând I. P. S. Sale Patriarhului Miron, președinte al consiliului de miniștri, un concediu de 30 zile, pentru a se recreia și însănătoși, I. P. S. Sa a plecat în străinătate, la Cannes. Consiliile de miniștri vor fi prezidate, în acest timp, de dl Armand Călinescu, vicepreședintele consiliului de miniștri.

Noul papă. Din cetatea Vaticanului se anunță că în 2 Martie a. c. a fost ales ca papă cardinalul Eugenio Pacelli (născ. în 1875), ajuns în 1929 cardinal, ear în 1930 cardinal-secretar de stat. Noul papă și-a luat numele de Pius XII.

INFORMAȚIUNI

† Pr. Ilariu Plotogea, veteranul fost preot al Tohanului Nou, a adormit în Domnul în frumoasa vârstă de 93 ani. În slujba altarului a stat 69 ani. Hirotonit pe vremea marelui Șaguna, p. Ilariu Plotogea, ca protopop onorar și membru în scaunul protopopesc al Branului, și-a împlinit cu multă râvnă misiunea preoțească în interesul bisericii și întru propășirea în cele bune a enoriașilor săi. Cel Atotputernic să-l împărtășească de odihna dreptilor Săi!

† Prot. Iovian Mureșan. Venerabilul protopop al Turzii, p. Iovian Mureșan, a trecut la cele vegnice, în 23 Februarie 1939, în vârstă de 74 ani. A învățat sfânta teologie, în institutul nostru teologic din Sibiu, între anii 1888 și 1891. Timp de aproape 4 decenii s'a dovedit ca vrednic slujitor al sfintei biserici. De numele lui se leagă clădirea marelui biserici ortodoxe dela Turda și alte fapte de seamă bisericești și culturale. În două sesiuni parlamentare a reprezentat județul Turda ca senator. A fost distins cu rangul de protoiereu stavrofor și cu mai multe decorațiuni. Odihnească cu dreptii!

† Dr. Andrei Buzdug, protoiereu, profesor titular al catedrei de teologie practică, fost rector al Academiei ortodoxe române din Cluj, a decedat, în 24 Februarie 1939, în vârstă de 48 de ani. S'a distins în deosebi ca profesor și ca predicator. Volumele sale de predici, de cuvântări la cununii și la înmormântări, cu citate numeroase biblice, sânt scrise cu multă îngrîjire, „în limbă veche și înțeleaptă”. Pentru studenții săi purta totdeauna cea mai părintească iubire, năzuind să-i facă harnici predicatori și neobosiți catiheti. Vesnică să-i fie pomenirea!

† Pr. Nicolae Chirciu, din parohia Almaș-Seliște, protop. Dobra, după lungi suferințe, a adormit în Domnul, în al 67-lea an al vieții și al 39-lea al activității sale de paroh, în ziua de 20 Februarie 1939. S'a dovedit, în toată viața sa, ca unul dintre cei mai muncitori preoți ai noștri. De origine din Șimon-Bran, e trimis de răposatul mitropolit Mețianu, pentru un an, să păstorească această parohie, din care l-a adus apoi la Râșinari, pe urmă la Almaș-

Seliște. De numele său e legată înființarea unei bănci populare în 1910 care funcționează și astăzi. Ca bun părinte sufletească al enoriașilor săi, a jertfit și alergat, prin văi și dealuri, în folosul lor cultural, moral și material. Copiii săi, bine pregătiți prin școale mai înalte, ocupă astăzi distinse funcții în viața noastră publică. În vremea stăpânirii străine fusese crunt prigoniț din motivul sentimentelor sale românești, (la un prilej arborase tricolorul național în turnul bisericii sale, fără a lua în seamă urgia ce avea să o poarte). După război a întemeiat: casa culturală, cu bibliotecă, cooperativa de consum, și monumentul întru pomenirea Eroilor. La înmormântarea ce i s'a făcut în Almaș-Seliște, în 22 Februarie, au slujit patru preoți în frunte cu părintele protopop al Dobrei, Iosif Morariu, în asistența credincioșilor din loc și din satele vecine. A cântat frumos și înălțător corul școalei din Zam. Odihnească cu dreptii!

Elevii căzuți de trei ori la bacalaureat, dacă se înscriu din nou în clasa a 8-a, nu sânt socotiți repetenți.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 5 Martie 1939, va predica părintele protopop Em. Cioran.

Conferință publică. Seria conferințelor din sala prefecturii județului Sibiu se continuă Duminecă, în 5 Martie 1939, ora 17 (5 seara), când va vorbi dl Gh. Șofronie, profesor universitar Cluj, despre: Ideea de stat național și ocrotirea minorităților.

Poșta redacției

Pr. A. T. în M.-Cl. S'a primit cu întârziere.

Dr. Georgia Lucian

fost asistent al clinicilor din Cluj și Paris, specialist în boli și operațiuni de

Nas-Gât-Urechii

Sibiu, strada Regina Maria (fost Cisdielei) Nr. 16, Etaj I. Consultații între orele 11^{1/2}—13 și 14^{1/2}—18^{1/2}. Telefon 373

Nr. 58/1939

(16) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei de cl. III Vărmaga, din protopopiatul Deve, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Venitele aferente acestui post sunt:

1. Salariul dela stat.
2. Locuința în casa parohială, în stare bună, cu trei camere și toate dependențele pentru gospodărie, și o grădină cu pomi de 1 jugăr.
3. Opt (8) jugăre sesiune parohială fânaț, 1 jug. arător, 1 și jumătate jug. livadă și folosirea cimitirului.
4. Darea obișnuită (adăul) în bucate dela 160 fam. câte una măsură de 30 litri porumb sfărmat, sau prețul de pe piață.
5. Stola obișnuită în tract.
6. Lemne de foc 15 metri (lungime 2 metri) în pădurea comună.

Concurenții după ce-și vor fi exoperat binecuvântarea de candidare dela Chiriarh, își vor lua cererile și documentele cerute, oficiului protopopesc ortodox român din Deva în termenul indicat, prezentându-se apoi cu aprobarea prealabilă a protopopului spre a face cunoștință cu credincioșii.

Deva la 20 Februarie 1939.

Teofil Chiffa
protopop

Publicațiune

Se publică spre cunoștința generală, că în ziua de 18 Martie 1939, ora 11 a. m., în Biroul Consiliului parohial al Bisericii Sf. Nicolae din Brașov, situat în Piața Unirii 1., se vinde la licitație publică, cu oferte închise, în conformitate cu art. 88—110, întreg materialul lemnos ce va rezulta die exploatarea pădurii din Muntele Sf. Ilie, județul Prahova, proprietatea Bisericeii.

Caetul de sarcini precum și alte relațiuni se pot vedea și lua la Biroul susnumit, în fiecare zi de lucru, între orele 10—12 a. m.

Consiliul Parohial:
Dr. N. Stinghe
adm. prot.

(14) 1—1

„ALBINA”, institut de credit și de economii în Sibiu

CONVOCARE

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „ALBINA” Sibiu, sunt invitați în virtutea art. 19 și 25 din Statute pentru ziua de 25 Martie 1939, ora 11 a. m., la

a LXVI-a adunare generală ordinară,

care se va ține în localul de ședințe al institutului „ALBINA” din Sibiu, strada Visarion Roman 1.

Adunarea generală ordinară va fi legal constituită, dacă conform art. 25 al Statutelor vor fi prezenți cel puțin 20 acționari, cari să reprezinte a 10-a parte din capital.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Darea de seamă a Consiliului de administrație, Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pe anul 1938 și raportul Consiliului de cenzori;
3. Descărcarea Consiliului de administrație și a Consiliului de cenzori;
4. Distribuirea beneficiului net;

5. Stabilirea indemnizației pentru membrii consiliului de cenzori;
6. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru anul curent;
7. Renunțarea dlui Petre Drăghici la mandatul său de membru al Cons. de adm.
8. Alegerea a doi membri în Consiliul de adm. cu mandat pe 6 ani; a unui membru cu mandat pe 4 ani, a unui membru pe 2 ani și a unui membru pe 1 an.

Domnii acționari, cari voiesc să participe la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, în conformitate cu art. 22, 23 și 25 din statutele societății, trebuie să depună acțiunile și plenipotențele cel mult până luni, în 20 Martie a. c., la 12 ore, la *cassa Centralei în Sibiu*.

Depunerea acțiunilor resp. a plenipotențelor în scopul indicat se poate face și la filialele din Brașov, București, Cluj, Dicioșmărtin, Lugoj, Medias, Târgu-Mureș și Timișoara, precum și la băncile „Ardeleana” din Orăștie, „Furnica” din Făgăraș, „Patria” din Blaj și „Banca Românească” din București, tot până la 20 Martie a. c.

Procurile trebuie să fie timbrate.

Sibiu, 25 Februarie 1939.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

ACTIV

Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1938

PASIV

Cassa				Lei	
a) Numerar efectiv				31.279.299.—	
b) Disponibil la B. N. R. și C. E. C.				76.005.662.—	107.284.961.—
Disponibil la bănci:					
a) În țară				8.792.644.—	
b) În străinătate				1.465.778.—	10.258.422.—
Portofoliul de titluri:					
I. Titluri românești:					
		In Portof.	In gaj		
1. Cu venit fix:		v. r.	v. r.		
a) Efecte publice		740.490.—		22.521.766.—	
v. n.	43.198.650.—	21.781.276.—			
b) Scris. și oblig.				1.796.367.—	24.318.133.—
v. n.	3.118.475.—	1.796.367.—			
2. Cu venit variabil:					
c) Acțiuni cotate la bursă:				13.486.107.—	
v. n.	16.547.550.—	13.486.107.—			
d) Acțiuni necotate la bursă:				15.180.343.—	28.666.450.—
v. n.	27.243.950.—	15.180.343.—			
II. Titluri străine:					
a) Efecte				1.132.—	
b) Acțiuni				900.—	52.986.615.—
Plasamentul fondului de rezervă.					
Efecte publice garantate de stat					
v. n.	7.217.500.—	4.474.850.—			
Efectele fondului patronal de pensii.					
Fond „A”				20.849.380.—	
Fond „B”				850.500.—	21.699.880.—
Portofoliul de scont.					
I. Plătibil în țară.		In Portof.	Reescont.		
a) Cambii fără garanții		41.554.096.—	12.757.500.—	54.311.596.—	
b) Cambii garantate cu mărf.					
și titluri	3.854.968.—	200.000.—		4.054.968.—	
c) Cambii gar. cu ipotecă	108.066.601.—	54.784.630.—		162.851.231.—	221.217.795.—
Din care în suferință Lei 12.427.364.—					
Debitori.					
Cambii de circ. primite din care:					
I. Din țară.		In Portof.	Reescont.		
a) Debitori fără garanții		15.408.722.—	500.000.—	15.908.722.—	
b) Deb. gar. cu ef. com.		1.224.354.—		1.224.354.—	
c) Deb. gar. cu titluri		13.569.775.—	3.650.000.—	17.219.775.—	
d) Deb. gar. cu mărfuri		4.321.990.—		4.321.990.—	
e) Deb. gar. cu ipotecă		98.850.811.—	6.875.000.—	105.725.811.—	
f) Deb. gar. cu gar. div.		34.277.680.—		34.277.680.—	178.678.332.—
II. Din străinătate				2.540.897.—	181.219.229.—
Creanțe în conv. conform legii din 7—IV 1934 (cota redusă)					
a) În portofoliu				110.659.287.—	
b) Reescont la Banca Națională a României				101.934.681.—	212.593.968.—
Participațiuni:					
I. În țară:					
a) La întreprinderi industriale și comerciale				5.800.000.—	5.800.000.—
b) La alte întreprinderi					16.837.800.—
Imprumuturi pe termen lung					
Imobile					
a) Pentru uzul propriu și inmag. de mărfuri				13.321.203.—	
b) Pentru locuințele funcționarilor				12.130.000.—	
c) Alte imobile				59.863.489.—	85.314.692.—
Mobiliere.					
Conturi diverse debitoare:					
Plasamentul fondului cultural				1.484.290.—	
Plasamentul fondului P. Cosma				1.042.750.—	
Diverse conturi				4.610.562.—	7.137.602.—
					926.825.814.—

Capital social				Lei	
					100.000.000.—
Fonduri de rezervă:					
Rezervă legală					16.758.028.—
Fonduri de ajutoare:					
a) Fondul cultural				1.528.500.—	
b) Fondul P. Cosma				1.069.100.—	2.597.600.—
Fonduri de amortisment					
a) Pentru creanțe dubioase				28.885.493.—	
b) Pentru imobile				5.000.000.—	33.885.493.—
Diferențe de curs nerealizate la portofoliul de titluri					7.647.629.—
Fondul patronal de pensii					25.504.882.—
Depuneri spre fructificare					
I. Din țară.		la vedere	pe termen		
1. La purt. sau nom. dar					
plătibile la purtător					
a) Cu liv. de econ. la purt.	26.950.713.—	5.783.813.—	32.734.526.—		
b) Cu liv. de econ. nom.					
dar plătibile la purtător	10.254.288.—	780.273.—	11.034.561.—	43.769.087.—	
2. Nominative					
Pe livret de econ. nom.	181.166.144.—	22.448.301.—		203.614.445.—	
3. Depuneri vechi reduse					
prin angajament				181.840.883.—	429.224.415.—
Creditori.					
I. Din țară.					
a) Creditori reduși					
Sold neexigibil		3.230.077.—	3.230.077.—		
b) Creditori nereduși	88.074.335.—	5.777.300.—	93.851.635.—	97.081.712.—	
II. Din străinătate					
	372.832.—	51.099.—		423.931.—	97.505.643.—
Angajamente de reescont					
I. În țară.		Provenite din			
1. Curente		Ef. scont. Cambii de circ.			
a) La B. N. R.	65.009.630.—	11.025.000.—	76.034.630.—		
b) Gir. la B. N. R.	2.732.500.—		2.732.500.—	78.767.130.—	
2. În conversiune (cota redusă)					
La Banca Națională a României				101.934.681.—	180.701.811.—
Cecuri și ordine de plată emise					
I. Simple, cu plată în țară					4.835.027.—
Obligațiuni proprii în circulație					9.685.271.—
Dividende neridicate					398.749.—
Conturi diverse creditoare					12.302.167.—
Conturi transitorii					1.449.562.—
Beneficiul net					
a) Reportat din anul trecut				953.104.—	
b) Beneficiul anului curent				13.044.704.—	13.997.808.—
					926.825.814.—

DEBIT

Conturi de ordine

CREDIT

Cauțiuni statutare				Lei	
					4.432.000.—
Debitori pentru avaluri și scrisori de gar. date de bancă: în țară				23.536.201.—	
Efecte comerciale în gaj: în portofoliu				1.444.290.—	
Cambii de circulație: a) În portofoliu				156.501.820.—	
b) Reescontate				11.025.000.—	167.526.820.—
Efecte spre încasare:					
a) În portofoliu				6.133.154.—	
b) La corespondenți				3.552.117.—	9.685.271.—
Ipotece, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse: în portofoliu				819.376.541.—	
Titluri în gaj: în portofoliu				35.889.437.—	
Depozite de titluri și alte valori în păstrare				142.467.428.—	
Debitori de titluri imprumutate				16.119.500.—	
Debitori pentru acreditive și diverse				400.000.—	
					1.220.877.488.—

Deponenți de cauțiuni statutare				Lei	
					4.432.000.—
Creditori pentru avaluri și garanții date de bancă: în țară				23.536.201.—	
Deponenți de efecte comerciale în gaj				1.444.290.—	
Deponenți de cambii de circulație				167.526.820.—	
Remiteri de efecte spre încasare					9.685.271.—
Deponenți de ipotecă, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse				819.376.541.—	
Deponenți de titluri în gaj				35.889.437.—	
Deponenți de titluri și alte valori în păstrare				142.467.428.—	
Creditori pentru titluri imprumutate				16.119.500.—	
Creditori pentru acreditive și diverse				400.000.—	
					1.220.877.488.—

DEBIT

Contul Profit și Pierdere

CREDIT

Cheltuieli de administrație:				Lei	
a) Salare și indemnizații				20.108.945.—	
b) Diverse				8.197.823.—	28.306.768.—
Impozite și taxe					2.029.542.—
Dobânzi plătite: a) La depuneri				12.384.279.—	
b) La reescont				2.143.159.—	
c) La alți creditori				7.384.692.—	21.912.130.—
Amortismente:					
a) La creanțe dubioase				6.000.000.—	
b) La imobile				2.000.000.—	8.000.000.—
Beneficiul net:					
a) Reportat din anul trecut				953.104.—	
b) Beneficiul anului curent				13.044.704.—	13.997.808.—
					74.246.248.—

Report din beneficiul anului trecut				Lei	
					953.104.—
Dobânzi încasate.					
a) Dela portofoliul de scont				26.478.650.—	
b) Dela debitori				19.580.508.—	46.059.158.—
Comisioane încasate					14.178.966.—
Venitul portofoliului de titluri:					
Din cupoane exigibile					4.360.910.—
Venitul imobilelor					8.408.962.—
Beneficii diverse					285.148.—
					74.246.248.—

Sibiu, la 31 Decembrie 1938.

Dr. I. Beu,

Președintele Consiliului de Administrație.

I. Vătășianu,

Directorul General.

Șeful contabilității, N. Petruțiu,

Expert contabil.

Verificate și găsite în conformitate cu codul de comerț și legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Sibiu, la 25 Februarie 1939.

CONSILIUL DE CENZORI:

(15) 1—1

Constantin Popp, Președinte.

Dr. Nicolae Schiau

Emilian Cioran

Dr. Gheorghe Proca

Matei Jiga, Expert-contabil.

Reproducerea nu se onorează.

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae